

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 44ος • ΤΕΥΧΟΣ 185 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2018

Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Την **Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018** με τη συμμετοχή 220 και πλέον μελών μας, σε αίθουσα του ξενοδοχείου **Wyndham Grand Athens** πραγματοποιήθηκε η φετινή ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου. Από νωρίς τα μέλη μας άρχισαν να φτάνουν στο ξενοδοχείο και αφού προσφέρθηκε καφές και ανταλλάχτηκαν ευχές ξεκίνησε η Συνέλευση. Ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου καλωσόρισε τα μέλη και ευχήθηκε σε όλους υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία για το 2018. Ευχαρίστησε για την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους τον πρόεδρο του χωριού μας Κώστα Ματθαίου, την επίτιμη πρόεδρο του Συνδέσμου Βούλα Γρηγοροπούλου, τους πρώην προέδρους Νικόλαο Αυγερινό, Κωνσταντίνο Βλάχο, Αθανάσιο Μαλεβίτση και Κωνσταντίνο Τούμπα.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας. Το φλουρί της πίτας που μοιράστηκε στα μέλη μας (το γούρι 2018

του οίκου κοσμημάτων ΚΑΙΣΑΡΗΣ) κέρδισε η κυρία Βασιλική Παπαγεωργίου.

Πρόεδρος της συνέλευσης ήταν ο **Κώστας Νικ. Κυριαζής** και καθήκοντα γραμματέα εκτέλεσε η **Μαίρη Φακή**. Για τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών εξελέγησαν στην εφορευτική επιτροπή η Γιώτα Αποστολοπούλου, ο Καϊλης Παναγιώτης και ο Αριστείδης Δανιήλ. Πριν την έναρξη των εργασιών τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή για τα 26 μέλη του Συνδέσμου και συγχωριανούς μας που απεβίωσαν το χρόνο που πέρασε.

Σύντομο Χαιρετισμό και ευχές για το νέο έτος απεύθυνε στα μέλη μας ο πρόεδρος του χωριού Κώστα Ματθαίου και ζήτησε το επερχόμενο τρίμηνο των αποκριών να επισκεφτούμε όλοι το χωριό μετά τη μακρά απουσία του χειμώνα.

Η Ταμίας του Συνδέσμου **Ζωή Χαμηλού** έκανε τον οικονομικό απολογισμό:

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2017

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο έτους 2016	10.108,74
Έσοδα από Λαογραφική Έκθεση και ημερολόγια	2.418,00
Έσοδα από εκδηλώσεις και λαχειοφόρο	5.656,60
Εισφορές και ενισχύσεις μελών και φίλων	12.619,35
ΣΥΝΟΛΟ	30.802,69
ΕΞΟΔΑ	
Λειτουργικά έξοδα γραφείου (ΔΕΚΟ, κοινό-χρηστα κ.λπ)	1.075,61
Έκδοση και αποστολή εφημερίδας	4.350,00
Έξοδα Γενικής Συνέλευσης 2017 και έναντι 2018	2.122,25
Έκδοση Ημερολογίου 2018	706,90
Έξοδα εκδηλώσεων	4.383,53
Εφορία ΕΝΦΙΑ	346,95
Έξοδα Λαογραφικής Έκθεσης - Γραφείου	1.229,41
Έξοδα Τραπεζής	63,20
Διαμόρφωση Πλατείας Χωριού	7.679,32
ΣΥΝΟΛΟ	21.957,17
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ 31/12/2017	8.845,52
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	30.802,69

Ο πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής **Παναγιώτης Κυριαζής** ανάγνωση την έκθεση λογιστικού ελέγχου (Πρακτικό ΕΕ με αριθμό 54/16 – 1 – 2018), με την οποία διαπιστώθηκε η νόμιμη εγγραφή και τήρηση στοιχείων, παραστατικών και λογιστικών βιβλίων του Συνδέσμου.

Ο λόγος στη συνέχεια δόθηκε στον πρόεδρο του ΔΣ **Νάκο Γεωργίου** ο οποίος ευχαρίστησε τα μέλη του απερχόμενου ΔΣ για τη συμμετοχή και την προσφορά τους, τον πρόεδρο και τα μέλη της Τοπικής Κοινότητας για τη συνεργασία Συνδέσμου – Κοινότητας, τα μέλη που εθελοντικά συμμετείχαν στις δράσεις και εκδηλώσεις και όλους όσους στήριξαν με τη συνδρομή τους το Σύνδεσμο τα 3 χρόνια που πέρασαν. Ευχαρίστησε ξεχωριστά τα μέλη που ζουν μόνιμα στο εξωτερικό, Τάκη και Δημήτρη Χριστίδη, Ηλία Κατσιανιώτη, Γιάννη Ραπτόπουλο, Βιβή Κόλλια, από ΗΠΑ, το Θεόφιλο Πριόβολο από Ελβετία και την οικογένεια Παπανικολάου από Γερμανία. Έθεσε τον προβληματισμό του για την κρίση που διέρχεται ο θεσμός των Συλλόγων – Συνδέσμων όπως και ο δικός μας που προσεβλήθη από μία διανοητική κρίση, «την άρνηση συμμετοχής των μελών του στη διαδικασία εκλογής ΔΣ» καθώς και υπήρξε μαζική ΑΡΝΗΣΗ των μελών για συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία για τη συγκρότηση νέου ΔΣ, θέτοντας σε αμφισβόλια τη συνέχιση της 57χρονης πορείας του Συνδέσμου. Πρότεινε εφ' εξής το θέμα «**Συμμετοχή των μελών στα Διοικητικά του Συνδέσμου**» να είναι το κυρίαρχο των επόμενων ΓΣ. Συνέχισε και με άλλα θέματα που μπορούν να βοηθήσουν το Σύνδεσμο και το χωριό μας όπως:

- Η εγγραφή των νέων σε ηλικία συγχωριανών μας στα μέλη του Συνδέσμου.

- Η αύξηση του αριθμού των αιμοδοτών, ώστε οι 20 σημερινοί αιμοδότες να ξεπεράσουν τους 30 με

στόχο κανένας συγχωριανός μας να μην αναγκάζεται να ψάχνει αίμα όταν του χρειαστεί.

- Η συγκρότηση συντακτικής ομάδας για την εφημερίδα με συμμετοχή 3 – 4 εκτός του ΔΣ μελών.

- Η επικαιροποίηση του υφιστάμενου τηλεφωνικού καταλόγου.

- Η συντήρηση 2 τουλάχιστον από τις εγκαταλειμμένες **παλιές βρύσες** του χωριού, για να σωθούν.

- Η συντήρηση – αξιοποίηση – εκμετάλλευση, των μονοπατιών μας που αποτελούν πρόκληση και με ήπιες παρεμβάσεις μπορούν να συμβάλλουν στην ανάδειξη του χωριού μας ως τουριστικού και πολιτιστικού προορισμού.

Ο λόγος στη συνέχεια δόθηκε στον Καστελλιώτη με ρίζες από το χωριό μας Ιωάννη Μακρή που παρέπεμψε σε άρθρο του στην Καθημερινή (11- 1- 2018) με τίτλο «**Αξία τέκνα της Κουκουβίστας**».

Κύριε διευθυντά

Εδώ πιο πάνω, κρέμεται από ψηλά η Καλοσκοπή, κοινώς Κουκουβίστα, μια αετοφωλιά της Γκιώνας, γνωστή και ως “Μπαλκόνι της Γκιώνας”. Εδώ γεννήθηκε και έζησε τα παιδικά του χρόνια ο Χρήστος Μαλεβίτσας. Φωτογραφία δείχνει μάθημα στο δάσος, γιατί οι Γερμανοί έχουν κάψει το χωριό, μαζί και το σχολείο. Ανάμεσα στα ρακένδυτα μαθητούδια, η φατσούλα του μεγάλου στοχαστή. Αλησμόνητες οι επιφυλλίδες του στη “Κ”, στη θέση που φιλοξενείται σήμερα επαξίως ο κ. Χρήστος Γιανναράς. “Θα περάσουμε έρημο! Πάρτε μαζί σας παγούρι...”. Αυτά, δύο δεκαετίες και πλέον προτού ξεσπάσει η κρίση. Προφήτης ήταν ο άνθρωπος;

Ένα άλλο τέκνο της μικρής κι ασήμαντης Κουκουβίστας πήρε τον δρόμο της ξενιτιάς, ή μάλλον τον “απήγαγαν” οι Αμερικάνοι μόλις τελείωσε το σχολείο. Κατέληξε επιστημονικό στέλεχος της NASA. Χρόνια έκανε να ξαναδεί το χωριό και όταν επιτέλους το κατόρθωσε, συνοδευόταν από δύο “γορίλλες”. Μαζί έτρωγαν, μαζί περιδιάβαιναν τα αγαπημένα χώματα. Λένε, ότι δοκίμαζαν προηγούμενες ακόμα και το φαγητό της μάνας. Σαν ήρθε η ώρα τον αποχωρισμό, ο πατέρας αποχαιρέτησε ως εξής: “ Άιντε στο καλό γιε μ’, να φάμε κι εμείς με την ησυχία μας”.

Τα σχόλια θα καταλήξουν αναπότρεπτα, μοιραία, στην κλάψα: “Μας φεύγουν τα καλύτερα μυαλά!! Καλά δεν υπάρχουν μυαλά που μένουν; Υπάρχουν, αλλά πάνε χαμένα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΜΑΚΡΗΣ

Καστέλλια Παρνασσίδος

Ακολούθησε ο **Γιώργος Κόλλιας** που έθεσε δύο θέματα:

Το πρώτο αφορά τα ανταποδοτικά τέλη που καταβλήθηκαν στο Δήμο μας από τη μεταλλευτική δραστηριότητα στην περιοχή μας. Ο Δήμος τα διαχειρίστηκε με πολύ ανορθόδοξο τρόπο με αποτέλεσμα το χωριό μας που έχει υποστεί πολλές καταστροφές από τα μεταλλεία να μην έχει κανένα όφελος.

Το δεύτερο αφορά το αίτημα ιδιωτικής εταιρείας ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ Ε.Π.Ε. για κατασκευή υδροηλεκτρικού

εργοστασίου στη περιοχή «Πύργος» των Καστελλίων, που θα χρησιμοποιεί όμως για τη λειτουργία του, το νερό του Βοιωτικού Κηφισού που πηγάζει από το «Κεφαλόβρυσο» του χωριού μας. Για το εν λόγω έργο τόσο το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας όσο και αυτό των Καστελλίων πήραν αρνητικές αποφάσεις, καθόσον η μελέτη παρουσιάζει πολλά κενά και ασάφειες. Ο αντιδήμαρχος της ΔΕ Γραβιάς – Παρνασσού, κ. Γεωργίου Ιωάννης όμως παρά τις θέσεις των δύο Τοπικών Συμβουλίων, έκανε διαφορετική τοποθέτηση γνωματεύοντας υπέρ της κατασκευής του έργου, αγνοώντας τη θέση των δύο προέδρων. Η θέση αυτή του αντιδημάρχου δημιουργεί πολλά ερωτηματικά διότι είναι αντίθετη με τη γνωμοδότηση των δύο Τοπικών Συμβουλίων και υπερασπίζεται τα συμφέροντα της ιδιωτικής εταιρείας και ενός έργου με πολλές περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις.

Τελευταία πήρε το λόγο η **Ελένη Δερμάνη – Αλεξανδρή** παρουσιάζοντας προτάσεις για βελτίωση και διεύρυνση του έργου του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου σε τομείς που έχουν σχέση με πολιτιστικές κυρίως εκδηλώσεις, τόσο στο χωριό το καλοκαίρι αλλά και στην Αθήνα που ζούμε οι περισσότεροι όλο το υπόλοιπο χρονικό διάστημα. Επιπλέον πρότεινε να ενταχθούν και δραστηριότητες που να αναβιώνουν την παράδοση του χωριού μας.

Η Συνέλευση ολοκληρώθηκε με τις αρχαιρεσίες. Ψήφισαν συνολικά 222 μέλη μας και τα αναλυτικά αποτελέσματα της ψηφοφορίας είναι:

Για το Διοικητικό Συμβούλιο.

Νάκος Γεωργίου 190 ψήφοι
Ζωή Χαμηλού 159 ψήφοι
Βούλα Μημίνη 144 ψήφοι
Βλάχος Φώτης 131 ψήφοι
Καλόγηρος Ιωάννης 120 ψήφοι
Θεοχάρη Ελένη 99 ψήφοι
Χριστοδούλου Παναγιώτα 96 ψήφοι

Αναπληρωματικοί.

Δερμάνη Ελένη 72 ψήφοι
Κυριαζής Νικόλαος 62 ψήφοι
Τζαβαλάς Χρήστος 61 ψήφοι

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή

Κυριαζής Παναγιώτης 146 ψήφοι
Μώρης Ευθύμιος 133 ψήφοι
Φέξης Ιωάννης 96 ψήφοι

Αναπληρωματικός

Τομαράς Παναγιώτης 94 ψήφοι

Ακολούθησε η βράβευση των νέων φοιτητών – φοιτητριών του Συνδέσμου. Την απονομή έκανε το μέλος του Συνδέσμου, καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Διευθυντής του Ιστορικού Ινστιτούτου Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, κος Ταξιάρχης Κόλιας.

Βραβεύτηκαν οι πρωτοετείς φοιτητές:

Αλεξίου Γεώργιος: Πανεπιστήμιο Πειραιά/Τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων.

Βασιλειάδης Δημήτριος: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Τμήμα Φυσικής.

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Βασιλόπουλου Μυρτώ: Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Τμήμα Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας.

Γεωργίου Νικόλαος: Πανεπιστήμιο Πάτρας / Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών και Αεροναυπηγών.

Κόλλιας Ιάσοντας: Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Τμήμα Οικονομικών Επιστημών

Κόλλια Νεφέλη: Ιόνιο Πανεπιστήμιο / Τμήμα Τεχνών Ήχου & Εικόνας.

Κουτσουβέλη Άννα -Ευαγγελία: Hotelschool The Hague – Amsterdam – Bachelor Business Administration in Hotel Management.

Κουτσουβέλης Πέτρος: Edinburgh University / Edinburgh – Bachelor of Science Electronic and Electrical Engineering.

Λιάπης Αριστείδης: Πανεπιστήμιο Πάτρας / Τμήμα Μαθηματικών.

Μαντά Ασημίνα: Πανεπιστήμιο Πάτρας / Τμήμα Μαθηματικών.

Μπάκας Γεώργιος: Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας/Τμήμα Πληροφορικής με Εφαρμογές στη Βιοϊατρική.

Μπαράκος Κων/νος: Σχολή Ναυτικών Δοκίμων / Μηχανικός.

Μπουρτζάλας Χρήστος: ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας / Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής.

Παπαριστείδης Παναγιώτης: ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας / Τμήμα Μηχανικών Αυτοματισμού ΤΕ

Παλούκη Χριστίνα: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο / Τμήμα Νομικής.

Πρεμέτη Βασιλική: Πανεπιστήμιο Πατρών / Τμήμα Χημικών Μηχανικών.

Τομαρά Παναγιώτα: Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών / Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων.

Τσιριμώνας Βασίλειος: ΤΕΙ Αθήνας / Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών ΤΕ και Μηχανικών Τοπογραφίας & Γεωπληροφορικής ΤΕ.

Ο Πρόεδρος του ΔΣ απένειμε τιμητική πλακέτα στην κυρία Μαστοράκου Σοφία, με καταγωγή από την Κάσο, η οποία αν και δεν είναι χωριανή μας, μαζί με όλη την οικογένεια Κουτλάκη έκαναν το χωριό μας δεύτερη πατρίδα τους, μετά την Κάσο, καθόσον ο θείος της Μιχάλης Κουτλάκης είναι θαμμένος στην Αγία Τριάδα θύμα της ιστορικής εκείνης μάχης της 5ης Ιανουαρίου 1944 και τον βρήκαν μετά από 30 χρόνια αναζήτησης. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε και το περιεχόμενο του βιβλίου «ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ», που έγραψε η δημοσιογράφος Σοφία Παπαϊωάννου και αναδεικνύει μέρος της ιστορίας του μαρτυρικού χωριού μας.

Στις 24 Ιανουαρίου τα εκλεγέντα μέλη του ΔΣ, συγκροτήθηκαν σε σώμα όπως παρακάτω:

Νάκος Γεωργίου Πρόεδρος
Ζωή Χαμηλού Αντιπρόεδρος
Βούλα Μημίνη Γενική Γραμματέας
Γιώτα Χριστοδούλου Ταμίας
Φώτης Βλάχος μέλος
Ιωάννης Καλόγηρος μέλος
Ελένη Θεοχάρη μέλος

Στη 2η συνεδρίασή του το ΔΣ, στις 28 Φεβρουαρίου, συνέταξε τον προϋπολογισμό του Συνδέσμου για το 2018 όπως παρακάτω:

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2018

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο ταμείου με την 28 Φεβ 2018	12.638,93
Εισφορές μελών από Μάρτιο μέχρι Δεκέμβριο 2018	5.000,00
Έσοδα από Λαογραφική Έκθεση	1.000,00
Έσοδα από εκδηλώσεις	500,00
ΣΥΝΟΛΟ	19.138,93
ΕΞΟΔΑ	
Έκδοση εφημερίδας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»	4.200,00
Έξοδα Γενικής Συνέλευσης και απονομών	1.500,00
Λειτουργικά έξοδα Γραφείου και Λαογραφικής Έκθεσης	1.200,00
Αναβάθμιση SITE	500,00
Έξοδα εκδηλώσεων καλοκαιριού	1.000,00
Εφορία - ΕΝΦΙΑ	300,00
Ανάδειξη – σήμανση – καταγραφή σε χάρτες των ορειβατικών πεζοπορικών μονοπατιών του χωριού.	3.000,00
Κατασκευή πέτρινης βρύσης στη θέση Στρογγυλό, συντήρηση του γεφυριού στο Μέγα Ρέμα και δύο παλαιών βρυσών.	3.000,00
Αποθεματικό 2018	4.438,93
ΣΥΝΟΛΟ	19.138,93

Επικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677
Ζωή Χαμηλού, Αντιπρόεδρος 6944388652
Βούλα Μημίνη, Γραμματέας 6944275361
Γιώτα Χριστοδούλου, Ταμίας 6979321905
Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261
Καλόγηρος Γιάννης, μέλος 6978476168
Ελένη Θεοχάρη, μέλος 6977413812

Το Δ.Σ. ευχαριστεί:

Όλα τα μέλη του Συνδέσμου, που συμμετείχαν στη Γενική Συνέλευση.

Το **Θάνο Φωτακόπουλο** για την δωρεάν παραχώρηση ιστοχώρου για τη λειτουργία του site του χωριού μας www.kaloskopi.gr

Το Λογιστικό Γραφείο του **Πέτρου Γρηγοράκου** για τη συνεχή λογιστική υποστήριξη που παρέχει στο Σύνδεσμο.

Το δικηγόρο **Βαγγέλη Παλούκη** για τη συνεχή νομική υποστήριξη που παρέχει στο Σύνδεσμο.

Το **Γιάννη Φέξη** και **Νίκο Φωτακόπουλο** για το φωτογραφικό υλικό που διαθέτουν συνεχώς για το φωτογραφικό αρχείο του Συνδέσμου.

Τα δύο καταστήματα του χωριού μας, «**Καπετανάκη**» και «**Ρίτα**» και τον ξενώνα «**ΟΝΕΙΡΟ**» που παρέμεναν ανοιχτά και έδωσαν «ζωή» όλο το χειμώνα στο χωριό μας.

Δραστηριότητες Τοπ. Κοινότητας

Με συνεχείς ενέργειες στην Περιφέρεια και το Δήμο διατηρήθηκαν, τόσο το κεντρικό αλλά και το εσωτερικό οδικό δίκτυο του χωριού ανοικτά κατά τις χιονοπτώσεις του χειμώνα. Επιπλέον με συνεχείς προσπάθειες διατηρήθηκαν λειτουργικά παρά τις συνεχόμενες κακοκαιρίες το υδραυλικό και ηλεκτρικό δίκτυο του χωριού.

Ο πρόεδρος της ΤΚ εκπροσώπησε το χωριό μας στην κοπή πίτας της ΔΕ Γραβιάς – Παρνασσού.

Ο πρόεδρος της ΤΚ συμμετείχε στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 14 Φεβρουαρίου, για το θέμα της κατασκευής του μικρού υδροηλεκτρικού εργοστασίου 1,1 ΜV στην περιοχή των Καστελλίων το οποίο θα χρησιμοποιεί το νερό του Κεφαλόβρυσου. Τα δύο Τ.Σ Καλοσκοπής και Καστελλίων, είχαν γνωμοδοτήσει αρνητικά για την κατασκευή του έργου και τη θέση αυτή ακολούθησε και το Δημοτικό Συμβούλιο, γνωμοδοτώντας αρνητικά για την κατασκευή του εν λόγω έργου.

Οργανώθηκε την Κυριακή των Αποκριών με τη συνεργασία του Συνδέσμου αποκριάτικη εκδήλωση στην πλατεία του χωριού, στην οποία συμμετείχαν τόσο οι συγχωριανοί μας όσο και οι επισκέπτες του χωριού.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31
τηλ. & φαξ: 210 52.38.158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά – Απόκριες στο χωριό

Οι φετινές γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, βρήκαν το χωριό με τους 17 μόνιμους κατοίκους και αρκετούς επισκέπτες. Ο καιρός φρόντισε να στολίσει κατάλευκο το χωριό, με πηνήντα πόντους χιόνι και πολύ καλές μέρες, πραγματικά χριστουγεννιάτικες που τις απόλαυσαν όσοι βρέθηκαν στο χωριό. Όμως, αν και λίγοι, γιόρτασαν όλοι παρέα στο μαγαζί, της οικογένειας Καπετανάκη και τα Χριστούγεννα και τον ερχομό του νέου έτους. Φέτος οι χιονοπτώσεις ήταν λίγες και δεν δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα στην

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

οδική κυκλοφορία. Αυτή η εποχή (εκτός των ημερών Χριστουγέννων – Πρωτοχρονιάς) στο χωριό χαρακτηρίζεται από ησυχία και ερημιά. Δεν ακούγονται φωνές, η μόνη που δηλώνει την παρουσία της στο χωριό είναι η φύση, περιμένοντας το καλοκαίρι για να πάρει τους θορυβώδεις ρυθμούς της με τους παραθεριστές που φτάνουν για να απολαύσουν το βουνίσιο τοπίο και την εκπληκτική θέα.

Όμως και οι φετινές αποκριές που ήλθαν πολύ γρήγορα χρονικά, γιορτάστηκαν με το ίδιο κατάλευκο σκηνικό και το χιόνι να φτάνει τα σαράντα εκατοστά στην πλατεία του χωριού, αλλά η μέρα να είναι ηλιόλουστη και τόσο οι κάτοικοι όσο και οι επισκέπτες απόλαυσαν το χιόνι και γιόρτασαν όλοι μαζί την αποκριά στην πλατεία του χωριού. Η Κοινότητα σε συνεργασία με το Σύνδεσμο οργάνωσαν μία λιτή αλλά ωραία εκδήλωση στη χιονισμένη πλατεία του χωριού που συμμετείχαν οι παρευρισκόμενοι στο χωριό απολαμβάνοντας νόστιμα σουβλάκια και ωραίο κρασί.

Οι δεκαεπτά συγχωριανοί μας που έδωσαν ζωή φέτος το χειμώνα στο χωριό μας είναι: Ο Γιάννης Δανιήλ και η Ρίτα Παπά – Κορομπίλη, ο Γιώργος Βλάχος, ο Παναγιώτης Βάρσος, ο Σωτήρης και η Μαρία Παντελάκη, ο Γιάννης Αποστολόπουλος, η Γιούλα Κυριαζή, ο Κώστας Χαμηλός, ο πρόεδρος Κώστας Ματθαίου, ο Βαγγέλης Τζανής και η Όλγα Αλεξίου, η Μαρία Πριοβόλου, ο Δημήτρης και η Τούλα Χαμηλού, ο Παναγιώτης και η Γιώτα Καπετανάκη.

25η Μαρτίου

Η διπλή θρησκευτική και εθνική γιορτή της 25ης Μαρτίου γιορτάστηκε στο χωριό μας, με εκκλησιασμό τιμώντας τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και κατάθεση στεφάνου στο ηρώο του Παπαντριά τιμώντας τους ήρωες της επανάστασης

του 1821. Πλέον η γιορτή της 25ης Μαρτίου στο χωριό μας όπως και σε όλα τα χωριά που δεν λειτουργεί σχολείο, είναι σε άλλη διάσταση από αυτή που γνωρίζουμε σήμερα στις πόλεις. Όταν λειτουργούσε το σχολείο στο χωριό μας, πρωταγωνιστές αυτής της εκδήλωσης ήταν οι μαθητές όλων των τάξεων. Ντυμένοι με παραδοσιακές στολές (φουστανέλες και κολοβά), έκαναν μικρή παρέλαση στην πλατεία και οργάνωναν γιορτή με ποιήματα, τραγούδια, και σκέτς (θεατρικά) στην αίθουσα του σχολείου. Όλα αυτά όμως τριανταπέντε χρόνια πριν....

Φώτο: από το αρχείο της Όλγας Αλεξίου

Η Παναγιώτα Αλεξίου με παραδοσιακή στολή

Ποιός είναι ο Δημήτρης Βάρσος

Οι πιο πολλοί από μας άλλοτε συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου άλλοτε όχι, για να μην πω ότι χανόμαστε και για αλόκληρα χρόνια. Έναν ήμους απ' όλους μας όσο κι' αν ψάξουμε δεν θα τον βρούμε ούτε μια φορά από τον ή χορός γίνθηκε ή εκδρομή ή Συνέλευση. Είναι ο Δημήτρης Βάρσος κι' ως κοντεύει τα όγδόντα σήμερα. 'Απ' τούς πρώτους συγχωριανούς που ξεκίνησαν και κατάφεραν να ιδρύσουν το Σύλλογο, να του δώσουν νομική μορφή, μέλη και Προεδρείο, ζωή και κίνηση. Έκλεχτηκε αρχικά πρόεδρος για αρκετά χρόνια, εργάστηκε σκληρά και κατάφερε να βάλλει τις βάσεις για την αναμόρφωση του χωριού μας. Σαν ελάχιστη εκδήλωση αγάπης, σαν ένδειξη τιμής για τις υπηρεσίες του ή Γ. Συνέλευση τον ανακήρυξε επίτιμο Πρόεδρο του Δ.Σ. Πάνε χρόνια που ο μπάρμπα Μήτσος δεν αναμείχτηκε στη Διοίκηση, δεν σταμάτησε όμως ποτέ να ενδιαφέρεται για τον Σύνδεσμο, να τον αγαπάει, να τον φροντίζει σαν μια δεύτερη οικογένεια. 'Η τέση του ποτέ δεν εξαντλήθηκε, ποτέ δεν βρέθηκε άδεια για συνδρομές και για έργα στο χωριό μας. Ποτέ δεν καρτέρησε να του γυρέψουμε αλλά από μονάχος του προσφέρει αταξιάτητα. Στην περασμένη Γενική Συνέλευση πρόσφερε 50.000 δραχ.!!! για να γίνει ένα εκκλησάκι στο Νεκροταφείο με τ' όνομα Άγιος Δημήτριος. Μια ζωή 30 χρόνια προσφορές στο χωριό που γεννήθηκε, στο χώμα που περπάτησε ξυπόλητος, μια ζωή πρωτεργάτης και αθόρυβος αγωνιστής, δίχως παυνέματα και τίτλους, δίχως θριάμβους, πανηγυρισμάτα. Πολλά θα πρέπει να γραφτούν για τον μπάρμπα Μήτσο αλλά θα μείνουμε σ' ένα σύντομο οιογραφικό σημείωμα που, αφού ή στήλη παρακάλεσε τον ίδιο κι' εκείνος αρνήθηκε λέγοντας «εγώ δεν θέλω ήμνους και δοξολογήματα, θέλω άαπη, θέλω έργα για το χωριό μας», φρόντισε να συγκεντρώσει μερικά στοιχεία κι' επιζήσαμε να μην θυμώσεις μπάρμπα Μήτσο.

Πριν 40 χρόνια

(Απόσπασμα από το τεύχος 8, Σεπ – Οκτ 1976)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΩΝ Ο ΜΗΤΣΟΣ ΤΗΣ ΞΑΦΩΣ;

Γεννήθηκε στην Κουκουσίστα σά 1900 μήνα 'Απρίλη στις 10, στην εποχή της φτώχειας και της μισηπότας. Μεγάλωσε στις ίδιες συνθήκες όπως οι συναμήλικοι της γενιάς εκείνης, συνθήκες μιζέριας και πείνας εκείνη την εποχή στο χωριό. Σαν αποφοίτησε από το Δημοτικό Σχολείο πήρε το δρόμο για την πρωτεύουσα αναζητώντας την τύχη του για καλύτερες μέρες. Κι' έδω ή φαντασία αποδείχτηκε ψεύτικη. Οι στερήσεις συνεχίζονται, το μεροκάματο λειψό και τις πιο πολλές φορές δεν υπάρχει, μά το κουράγιο και ή θέληση δεν λείπει και καταφέρνει να στεριώσει κάπως. Μά στο αρχινισμα ήρθε ο πόλεμος και βρίσκεται ντυμένος στο χαλί στη Μέση 'Ανατολή με το βαθμό του λοχία να μάχεται στις γραμμές του μετώπου. Κάποτε ο πόλεμος παύτηκε, αποστρατεύεται και ή ζωή ξανά απ' την αρχή. Δραστήριος, γεμάτος θέληση, ανήσυχος, με ακονισμένο μυαλό και μάτια γεμάτα φλόγες ρίχνεται στη δημιουργία. Καταφέρει να δολετεί σε μια υπαλληλική θέση σε κάποια επιχείρηση και να αναδειχτεί σύντομα απ' τούς πιο δραστήριους. Έδω ή ζωή αρχίζει να καλυτερεύει μά δεν του ήταν βολετό να μένει υπάλληλος. Μέσα του ή δύναμη της δημιουργίας κάτι δικού του τον αναστάτωνε, τον έσπρωχνε να ριχτεί στο εμπόριο. Δεν πρόσημε για πολύ. Του ήρθε ή ευκαιρία, και την αρπάζει. Στράφηκε στο εμπόριο, το αγάπησε, το καλλιέργησε και ο χθεσινός υπαλληλάκος — ο Μήτσος της Ξαφως — αναδείχτηκε γρήγορα σε επιχειρηματία, σε βασικό στον κλάδο του, δημιουργώντας με τον ιδρώτα και την εργασία μια αξιολόγη επιχείρηση και τρανή περιουσία. Σήμερα ο ανήσυχος εκείνος έμπορος δεν είναι παρά ένα ήσυχο αλλά άκμαιο γεροντάκι που απολαμβάνει τη σύνταξή του και το χωριό όποτε του δίνεται ή ευκαιρία και δίνει και την ψυχή του για το Σύνδεσμο. 'Απ' τον ίδιο ειπώθηκε σε γνωστό του πρόσωπο ότι ο μεγάλος του πόθος είναι να βρεθεί ένα γραφείο να στεγαστεί ο Σύλλογός μας κι' εκείνος έχει τον τρόπο του να το αγοράσει. Όλα είναι πιθανά απ' τον μπάρμπα Μήτσο.

Σε λίγες μέρες σηκώνουν τα γενέθλιά του, του εύχμαστε να τα χιλιώσει, να τον έχουμε πάντα κοντά μας και να βρεθούν κι' άλλοι να του μοιάσουν.

Πρόεδρος κοινότητας Καλοσκοπής (1945 - 1947) Κωνσταντίνος Αυγερινός του Χαράλαμπου

Γεννήθηκε στο χωριό το 1890. Κληρωτός το 1911, κατατάχθηκε και υπηρέτησε Δεκανέας Πυροβολικού. Πολέμησε στους Βαλκανικούς πολέμους και συμμετείχε στη Μικρασιατική Εκστρατεία υπηρετώντας για 12 συνολικά χρόνια την πατρίδα. Παντρεύτηκε την Παναγιού το γένος Ιωάννη Αναγνώστου και απέκτησε επτά παιδιά. Τον Χαράλαμπο, την Ευθυμία, τον Αθανάσιο (θύμα της Γερμανικής κατοχής. Τον σκότωσαν οι Γερμανοί στο 49 χιλ. σε ηλικία 22 χρόνων), τον Παναγιώτη, την Αγγελική, την Κωνσταντίνα και τον Μιχάλη. Τίμιος, ηθικός, και πολύ σοβαρός νοικοκύρης καλλιεργούσε πολλά χωράφια και

είχε επιπλέον ζώα. Το κύριο επάγγελμά του όμως ήταν «**ΜΙΝΑΔΟΡΟΣ**», και διαχειριζόταν τα εκρηκτικά (δυναμίτες) που χρησιμοποιούνταν στα νταμάρια για την εξόρυξη της πέτρας. Επάγγελμα επίτιμο και πολύ επικίνδυνο. (**Μινადόρος**: ήταν αυτός που άνοιγε τρύπες με την παραμύνα (ειδικός λιστός) στους βράχους και μέσα σε αυτές τοποθετούσε δυναμίτη για να προκαλέσει στη συνέχεια έκρηξη. Μετά την έκρηξη τα μεγάλα κομμάτια πέτρας που αποσπόντουσαν τα έσπαζαν με τις βαριοπούλες σε μικρότερα κομμάτια και σε αγκωνάρια για το χτίσιμο των σπιτιών.

..... Όμως παρά την τύχη που είχε και επέζησε από τη φρίκη και αγριότητα των δύο πολέμων και τις εκρήξεις της δουλειάς του δεν γλύτωσε από το μίσος και τη μανία του εμφυλίου πολέμου και τον σκότωσαν στις 11 Μαΐου 1947, στη θέση Φτερόλακα της Γκιώνας, ΜΟΝΟ και ΜΟΝΟ επειδή ήταν πρόεδρος, «ΘΥΜΑ στο ΚΑΘΗΚΟΝ».

Παναγιώτης Πριόβολος.

Πασχαλινά έθιμα του Χωριού μας

(Από το βιβλίο του
Θεοφάνη Λευκαδίτη
Ανθολογία 3115 δημοτικών και
παραδοσιακών τραγουδιών
από Ελλάδα και Κύπρο)

Ύμνοι στην Ανάσταση του Λαζάρου

Ο τόπος μας ύμνησε την Ανάσταση του Λαζάρου με τα γνωστά κάλαντα που ακολουθούν, τα οποία έλεγαν κρατώντας το ανθοστόλιστο με αγριολούλουδα που μοσχοβολούσαν, καλαθάκι τους τα μικρά κοριτσάκια:

«...Ήρθ' ο Λάζαρος βαβά (η θειά)

ήρθε κι η Πασχαλιά,
του κουφνάκι μ' θέλ' αυγά
του χεράκι μου λεφτά....»

Και το καλαθάκι των κοριτσιών γέμιζε φιλέματα, αυγά, μήλα και ξηρούς καρπούς, (καρύδια και αμύγδαλα), και χρήματα έπαιρναν που τους έδιναν οι νοικοκυρές. Το Λάζαρο τραγουδούσαν και μάλιστα πιο επιτυχημένα, τα κορίτσια του Δημοτικού Σχολείου. Όμορφες κοπελίτσες κατά τρόπο εντυπωσιακό, γύριζαν από γειτονιά σε γειτονιά (κατά παρέες) κι έλεγαν στα σπίτια τα κάλαντα:

Εις την πόλη Βηθανία

Εις την πόλη Βηθανία, Μάρθα κλαίει και Μαρία
Λάζαρο τον αδελφό τους, το γλυκό και γκαρδιακό τους.
Την ημέρα την Τετάρτη κίνησ' ο Χριστός για να' ρθει
τότε βγαίνει η Μαρία, έξω από τη Βηθανία,
και μπροστά του γόνυ κλείνει και τους πόδες του φιλήνει.
Αν εδώ 'ταν ο Χριστός μου, δε θα πέθαιν' αδελφός μου,
μα κι εγώ τώρα πιστεύω και καλότατα ηξεύρω
ότι ο Χριστός μου πάλι, απ' τον Άδη θα τον βγάλει.
Έβγα έξω Λάζαρέ μου, φίλε και αγαπητέ μου
με το σάβανο ντυμένος και με το κερί ζωσμένος.
και ο Λάζαρος 'λυτρώθη, ανεστήθη κι εσηκώθη.

Ο ιερέας του χωριού μας Γεώργιος Περδικάρης
και οι εκκλησιαστικοί επίτροποι
Όλγα Αλεξίου και Δημήτρης Χαμηλός
Ευχαριστούν
Τον Θεόφιλο Γ. Πριόβολο
για την επισκευή του κωδωνοστασίου
και του ρολογιού της εκκλησίας
του Αγίου Γεωργίου και για την πρόθεσή του
να συντηρήσει σε σύντομο χρονικό διάστημα
όλο το κτίριο του ναού.

Μαθήματα παραδοσιακών χορών

Μετά από πολλές αναβολές και καθυστερήσεις ξεκίνησαν από την Κυριακή 25 Φεβρουαρίου και θα συνεχίζονται κάθε Κυριακή στις 11:00, τα μαθήματα παραδοσιακών χορών του Συνδέσμου στον προθάλαμο του γραφείου με δασκάλα το μέλος μας Κασσιανή Γαβρά - Κυριαζή. Η αρχική συμμετοχή είναι ενθαρρυντική με τις γυναίκες να υπερέρχουν αισθητά έναντι των ανδρών σε συμμετοχή. Οι παραδοσιακοί χοροί και τα δημοτικά τραγούδια αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα και ζωντανότερα στοιχεία του λαϊκού μας πολιτισμού, φέρνουν τους συμμετέχοντες σε επαφή με τα ήθη και τα έθιμα των προγόνων μας και συμβάλλουν στη διατήρηση και τη διαιώνιση της λαϊκής μας παράδοσης.

Με ευκαιρία τη Σαρακοστή που διανύουμε η Κασσιανή μας έμαθε το χορό και την ιστορία της Κυρά Σαρακοστής.

Η κυρά Σαρακοστή

Η κυρά Σαρακοστή είναι ένα έθιμο παλιό που έπαψε να τηρείται στις μέρες μας. Είναι ένα αυτοσχέδιο ημερολόγιο που είχαν οι παλιοί για να μετρούν τις εβδομάδες από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι την Κυριακή του Πάσχα. Οι εβδομάδες είναι επτά, γι' αυτό και η κυρά Σαρακοστή έχει επτά πόδια. Ένα πόδι για κάθε εβδομάδα.

Έκοβαν ένα πόδι κάθε Σάββατο και το τελευταίο το Μεγάλο Σάββατο. Η κυρά Σαρακοστή έχει σταυρωμένα τα χέρια της, επειδή προσεύχεται, δεν έχει στόμα γιατί δεν μιλάει και γιατί νηστεύει, δεν έχει αυτιά για να μην ακούει.

Την Κυρά Σαρακοστή που είναι έθιμο παλιό οι γιαγιάδες μας τη φτιάχναν με αλεύρι και νερό! Για στολίδι της φορούσαν στο κεφάλι της σταυρό και το στόμα της ξεχνούσαν γιατί νήστευε καιρό! Και μετρούσαν τις ημέρες με τα πόδια της τα επτά κόβαν ένα τη βδομάδα, μέχρι να ρθει η Πασχαλιά!

Το ρολόι του χωριού μας

της Βασιλείας Κυρίτση

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Το ρολόι είναι ο άμισθος μετρητής του χρόνου, που τρέχει γοργά και ρυθμίζει τη ζωή των κατοίκων του χωριού. Μαζί με τη καμπάνα αποτελούν σημείο αναφοράς των χωριανών, τόπο συνάντησης και τόπο εκδηλώσεων. Στο σκηνικό του χωριού δεσπόζει το καμπαναριό της εκκλησίας του Αη Γιώργη, που είναι κτισμένο στη δεξιά πλευρά της κεντρικής εισόδου του ναού, δεμένο με την ιστορία του τόπου και των ανθρώπων. Είναι το σήμα κατατεθέν, που δηλώνει στον επισκέπτη που κατηφορίζει από τα «μνήματα» τον χώρο της κεντρικής πλατείας. Τοποθετημένο στο ψηλό πέτρινο καμπαναριό έχει ζωή πολλών χρόνων. Κτίστηκε μαζί με την καινούρια εκκλησία στη διάρκεια τριών χρόνων και ο Αθανάσιος Μαντζιός ήταν από τους πρώτους που προθυμοποιήθηκε να προσφέρει τις τεχνικές του υπηρεσίες για την ανέγερση του κωδωνοστασίου, δουλειά δύσκολη και επικίνδυνη. Η ιστορία του άρχισε με τα εγκαίνια του ναού, που έγιναν στις 6 Νοεμβρίου του 1955, μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα, θρησκευτική κατάνυξη και ψυχική αγαλλίαση.

Οι κάτοικοι όμως με το εκκλησιαστικό συμβούλιο του ναού δεν το άφησαν απλό πέτρινο κτίσμα. Μετά την καμπάνα υποδέχτηκαν και το μεγάλο ρολόι με τους λατινικούς αριθμούς. Ο δάσκαλος Γεώργιος Χασιακός με τον διευθυντή Καψή, συγκέντρωσαν τα παιδιά του σχολείου στον πλάτανο της Κακοτράχης και κει περίμεναν γεμάτα περιέργεια να υποδεχτούν το άγνωστο γι' αυτά αντικείμενο, αλλά και το παράξενο μεταφορικό μέσο που κουβαλούσε την καμπάνα... (μία καμήλα), παράξενο μέσο και πρωτόγνωρο, όχι μόνο για τα παιδιά αλλά και για τους περισσότερους από τους μεγάλους σε ηλικία. Στον παλιό Αη Γιώργη δεν είχαν καμπαναριό. Ούτε ρολόι είχαν. Το ρολόι τους ήταν τα διάφορα σημάδια της φύσης και των αντικειμένων, η ίδια τους η εμπειρία. Χρησιμοποιούσαν τη θέση του ήλιου

με τη σκιά των κτιρίων και την ανθρώπινη σκιά. Χαρακτηριστικές ήταν οι φράσεις «Άντε πήραν τα απόσκια στα σκλήθρα, είναι πέντε το απόγευμα ή άντε, έφυγαν και τα χαντάκια, ξημέρωσε». Πάνω στα μεγάλα κλωνάρια της αιωνόβιας βελανιδιάς είχαν κρεμασμένη την μεγάλη καμπάνα, αφημένη στα χέρια του θεού. Ανέβαιναν με σκαλάκια σε ένα πατάρι και άγγιζαν μόνο το σκοινί να σημάνουν δυνατές στιγμές του χωριού, στιγμές της ζωής και του θανάτου. Την παλιά καμπάνα οι χωριανοί την είχαν μεταφέρει πάλι με καμήλα στο χωριό, γύρω στο 1935, γιατί ήταν το μοναδικό μέσο που μπορούσε να σηκώσει τόσο βάρος και να περπατήσει σε τέτοιους χωματίνους και στενούς δρόμους, δωρεά κάποιων ξενιτεμένων στην Αμερική Κουκουβιστιανών και παρέμενε πιστός σύντροφός τους μέχρι την κατοχή, που την πήραν οι Γερμανοί και την έλιωσαν (έτσι άκουσα). Έτσι σιώπησε το χωριό με την απώλεια της καμπάνας, πάγωσε η ζωή, χάθηκε ο ήχος που έφερνε μηνύματα χαράς. Έμενε μόνο πόνος, δάκρυα και απελπισία στα πέτρινα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου. Το κόψιμο του χωριού στα δυο το 1943 λόγω της καθίζησης, η καταστροφή του ναού που κόπηκε διαγώνια από τη βορειοανατολική ως τη δυτική πλευρά, το κάψιμο του χωριού το 1944, όταν οι οβίδες έπεσαν βροχή και η εγκατάλειψή του ήταν το τελειωτικό κτύπημα. Ώσπου πλημμύρισαν πάλι τα μάτια από δάκρυα, στα εγκαίνια του πολιούχου του χωριού, η καμπάνα έστειλε τα μηνύματά της ηχηρά και γλυκόλαλα, πέρα στις αντίπερες πλαγιές και το μεγάλο ρολόι κατέγραφε τους ρυθμούς της καθημερινότητάς τους. Ήταν ένα εμβληματικό σύνολο που στιγμάτιζε με τη φιγούρα του την πλατεία και επιτρώπε τη ζωή των κατοίκων. Ο αρχικός μηχανισμός πιθανότατα ήταν ελβετικός, και πλέον δεν υπάρχει στο ρολόι. Έχει αντικατασταθεί από νέο μηχανισμό. Μάλιστα, για την εύρυθμη λειτουργία του ρολογιού, ορίζονταν από την κοινότητα «Κουρδιστής Ωρολογίου», ο οποίος κούρδιζε το ρολόι τραβώντας και ρυθμίζοντας τα αντίβαρα που υπήρχαν στο εσωτερικό του καμπαναριού.

Έτσι με τα χρόνια, το ρολόι πήρε τη σημερινή του μορφή. Μπήκαν ρολόγια και στις υπόλοιπες 3 διευθύνσεις, την ανατολική, τη βόρεια και τη νότια, απόκτησε τέσσερις όψεις, και φαινόταν από όλα τα σημεία. Το ρολόι «μεγάλωσε» γενιές Κουκουβιστιανών στη σκιά του, «βλέποντας» τους μικρούς καθημερινούς του επισκέπτες να μαθαίνουν τα πρώτα τους γράμματα στο δημοτικό σχολείο.

Πόσα κουδούνια άραγε να έχει μετρήσει το Ρολόι... Πόσες γενιές μεγάλωσαν και μεγαλώνοντας τα παιδιά μεγάλωσε και το ρολόι. Έγινε αδιάψευστος μάρτυρας μιας εποχής, που σαν τέλειωνε η

λειτουργία, ντυμένοι οι άντρες με τις φουστανέλες, το μαύρο φέσι και τα τσαρούχια, περίμεναν με υπομονή να πάρουν τα ψυχούδια ή σαν στηνόταν ο χορός στο χοροστάσι, να δείξουν τη νεανική λεβεντιά τους και οι νεαρές, να λικνιστούν με χάρη προβάλλοντας το κορμί τους μέσα από τα κεντημένα ρούχα τους. Το ρολόι του χωριού σήμανε πανηγύρια και γάμους, θανάτους και πολέμους, οι συνθήκες διαβίωσης άλλαξαν, οι περισσότεροι ξενιτεύτηκαν στη Λαμία, στη Θεσ/νίκη, στην Αθήνα και αυτό πικραμένο έμενε συντροφιά με τους λίγους ηλικιωμένους που είχαν απομείνει.

Όσπου κάποια μέρα σταμάτησε να δουλεύει... και για χρόνια δεν δούλεψε.... Κανείς δεν ήξερε την αιτία και ήταν άγνωστο τι βλάβη είχε πάθει. Οι χωριανοί αισθάνονταν λύπη, περνώντας από την πλατεία να μην ακούν την παρουσία του. Ήταν ο σύντροφός τους στο χωράφι, στα κτήματα, παντού. Με τους κτύπους του σταματούσαν λίγο να δροσιστούν με λίγο κρύο νερό ή να ξεγελάσουν την πείνα τους με λίγο ζυμωμένο ψωμί και ελιές. Με τους κτύπους του πάλι, αποκαμωμένοι όλη μέρα από τις δουλειές, έπαιρναν τον ανήφορο, όσοι ήταν κάτω προς την Παναγίτσα ή βάδιζαν στο μονοπάτι της επιστροφής από τα γύρω αγροτικά κτήματα. Η εικόνα αυτή κράτησε ως τον Απρίλιο του 1979.

Τότε μάλιστα προθυμοποιήθηκε ο Γιώργος Τσουλανδρής να του μάθουν να το κουντίζει και να το φροντίζει. Δεν ήταν και μεγάλος κόπος μπροστά στην ικανοποίηση ότι οι χωριανοί θα είχαν σε λειτουργία το μεγάλο ρολόι. Δεν έμενε παρά το εκκλησιαστικό συμβούλιο να του αναθέσει επίσημα τη φροντίδα.

Κάποια στιγμή, στο τέλος του 1979, το μεγάλο ρολόι της πλατείας ξαναδούλεψε. Το χαλασμένο εξάρτημα επιδιορθώθηκε με ατομική δαπάνη του Τριαντάφυλλου Τσόχλα, οι δείκτες γύριζαν πάλι και μετρούσαν τις ώρες και τις μέρες. Το ρολόι ξανασήμανε πάλι στις πλαγιές του χωριού, συνόδευε τους ήχους της φύσης και σηματοδοτούσε τις ανθρώπινες στιγμές, τις καθημερινές στιγμές.

Όμως η λειτουργία του ρολογιού είχε προβλήματα..... δούλεψε, σταματούσε. Το 1985 μετά από επίμονες προσπάθειες ο Αθηναϊκός Σύνδεσμος βρήκε κάποιον ειδικό τεχνίτη να επιδιορθώσει το ρολόι και με την κατάλληλη επισκευή το ρολόι ξαναλειτούργησε μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα. Το χωριό έδωσε πάλι την εντύπωση ζωής, ξανάζησε πάλι τους παλιούς ρυθμούς του και χτυπούσε ρυθμικά τα λεπτά και τις ώρες του εικοσιτετραώρου. Ακουγόταν πέρα στις πλαγιές της Γκιώνας ως τα απόμακρα σημεία. Κτύπος γνώριμος ζεστός γεμάτος ζωή, επίμονος καθαρός διαπεραστικός. Κι αφού το ρολόι φτιάχτηκε έγινε πρόταση να αναλάβουν κάποιοι μόνιμοι κάτοικοι τουλάχιστον για τους χειμερινούς μήνες να το κουντίζουν μία φορά την εβδομάδα. Δεν ήταν τόσο μεγάλος κόπος να ανέβουν τα σκαλιά του καμπαναριού της εκκλησίας και να το κουντίσουν. Το καλοκαίρι δεν υπήρχε πρόβλημα. Πολλοί Κουκουβιστιανοί έρχονταν για διακοπές και ξεκούραση στο χωριό. Ήθελαν μέσα

Φωτο: Μιχάλης Τζεκάκης. Η σημερινή άποψη του Αη Γιώργη με το ρολόι που λειτουργεί και δίνει ζωή στο χωριό μας

στα τόσα γνώριμα και ξεχασμένα πράγματα που αναζητούσαν να ξανακούσουν τον αγαπημένο ήχο του ρολογιού της πλατείας του Αη Γιώργη.

Τελικά μετά από 5 χρόνια, μια επιτροπή από το χωριό τον Αύγουστο του 1991 αποτελούμενη από τον Κώστα τον Καραντάσιο και τον Μήτσο τον Κόλλια (Καραμήτρο) έκανε έρανο για να επισκευαστεί το ρολόι και να δουλεύει ηλεκτρονικά, να κτυπούν ηλεκτρονικά οι καμπάνες και να επισκευαστούν οι μικροφωνικές εγκαταστάσεις. Οι χωριανοί αυτοί κατάφεραν με το ζήλο και την επιθυμία τους, από αγάπη για την εκκλησία, να συγκεντρώσουν το ποσό των 282.000 δραχμών, τα οποία έδωσαν στο εκκλησιαστικό συμβούλιο με απόδειξη.

Τα τελευταία χρόνια ο ήχος του ενοχλούσε κάποιους περίοικους και ζήτησαν να τουβάλουν.... «φίμωτρο» από τις 11 το βράδυ μέχρι τις 8 το πρωί. Και αυτές τις ώρες το ρολόι βουβάθηκε

Σήμερα χωρίς μόνιμο παπά και λειτουργία στο χωριό, είναι το μόνο που δίνει ζωή στην ερημωμένη Κουκουβίστα, όταν μένει με τους ελάχιστους μόνιμους κατοίκους, τους τελευταίους εναπομείναντες κατοίκους - φρουρούς ενός ένδοξου παρελθόντος. Και όταν πια λείψουν και οι τελευταίοι χωριανοί, το ρολόι ίσως δουλεύει ακόμη σε πείσμα των καιρών για έναν τόπο που γέννησε άντρες, πατριώτες, στρατιωτικούς, πανεπιστημιακούς και πολιτικούς. Το ρολόι θα συνεχίζει την ιστορία της πλατείας μας.... Ένα ρολόι που δεν θα βλέπει το ξεκίνημα της μέρας, της καθημερινότητας, αλλά μόνο θα θυμάται ωραίες ιστορίες από το παρελθόν. Ένα ρολόι, αφημένο στην τύχη του και στα χέρια του Θεού, που θα βεβαιώνει πως κάποτε σ' αυτόν τον τόπο, σ' αυτό το χωριό, υπήρξε από τα πολύ παλιά χρόνια, ζωή..... πως ερχόταν ο βαρύς χειμώνας και η μοσχοβολημένη άνοιξη, η αναγέννηση, η ζωή μέσα από το ίδιο, μέσα από τους δείκτες του.

Οι πληροφορίες προέρχονται από τα τεύχη του περιοδικού «Κουκουβίστα» και από μαρτυρίες Κουκουβιστιανών. Αν κάτι δεν είναι σωστό, έτσι τα βρήκα και τα έγραψα. Ας με συγχωρήσουν οι χωριανοί που ξέρουν περισσότερα...

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

№	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ			
333	Τούμπα Ευθυμία σύζυγος Παναγιώτη	50	040	Μελάς Ιωάννης του Κωνσταντίνου στη μνήμη Νικολάου και Ευσταθίας Κόλλια (Καραμήτρου)	50
334	Μώρης Λουκάς	20	041	Χριστοδούλου Λεωνίδας του Νικολάου	50
001	Κατσιανιώτης Ηλίας (Η.Π.Α.)	550 \$	042	Μώρης Παναγιώτης του Νικολάου	30
002	Κυριαζής Παναγιώτης του Μιλτιάδη	20	043	Κυριαζής Νικόλαος του Βασιλείου	25
003	Εισφορές στη Λαογραφική Έκθεση (από διάθεση ημερολογίων και ειδών λαϊκής τέχνης)	95	044	Γαβρά – Κυριαζή Κασσιανή του Νικολάου	25
004	Τσολάνα – Δανιήλ Γεωργία	30	045	Ναθαναήλ Ρίτσα και Γιώργος	20
005	Τσολάνα Κατίνα	20	046	Βλάχου – Παπαλιάκου Αρχοντούλα	10
006	Κρόκου – Θώδα Βασιλική	20	047	Βαρελάς Γιώργος του Λουκά	10
007	Λιανού Πολυτίμη	20	048	Γεωργίου Ιωάννης του Νικολάου	30
008	Βλάχου Χρύσα του Νικολάου	15	049	Μαρκάτος Σταύρος του Νικολάου	10
009	Μαθαίου Ευθύμιος του Χαράλαμπου	50	050	Κυριαζής Ταξιάρχης του Μιλτιάδη	50
010	Αυγερινός Βασίλης του Χαράλαμπου	20	051	Καίλης Παναγιώτης	10
011	Τούμπας Κων/νος του Αθανασίου	20	052	Αυγερινός Νικόλαος του Χαράλαμπου	15
012	Παπαγεωργίου Χρήστος του Ευθυμίου	20	053	Ράπτης Δημήτριος του Ευσταθίου	20
013	Αναγνώστου Ανδρέας του Δημητρίου	20	054	Ράπτης Ιωάννης του Ευσταθίου	20
014	Βλάχος Ιωάννης του Νικολάου	20	055	Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγελή στη μνήμη των γονέων του	40
015	Αλεξίου – Γρηγοράκου Δήμητρα του Αθανασίου	30	056	Ζούγρος Νικηφόρος του Παναγιώτη	50
016	Τσιρώνης Ευάγγελος του Δημητρίου	20	057	Ζούγρος Παναγιώτης του Νικηφόρου	20
017	Τσιρώνη Αικατερίνη του Ευαγγέλου	20	058	Ζούγρου Αικατερίνη του Νικηφόρου	20
018	Τσιρώνη Ιωάννα του Δημητρίου (Αυστραλία)	20	059	Χαμηλός Μίμης του Κωνσταντίνου και της Τριάδας	50
019	Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωάννη	20	060	Παλούκης Ευάγγελος του Χρήστου	20
020	Μαλεβίτσης Ιωάννης του Παναγιώτη	20	061	Θεοχάρη Ελένη του Δημητρίου	20
021	Μαλεβίτση Ελένη του Παναγιώτη	20	062	Τσιρώνης Βασίλης του Γεωργίου	20
022	Τσαλκάκη Μορφούλα του Γεωργίου	20	063	Οικογένεια Γιώτας Παπαδοπούλου - Τσόχλα	50
023	Τσουλανδρή Χρυσούλα του Παναγιώτη	20	064	Φέξης Ιωάννης του Θεοδώρου	20
024	Σίμος Αλέξανδρος του Αγγελή στη μνήμη του Δημήτρη Θεοχάρη	30	065	Τσαλκάκης Γεώργιος του Χρήστου	50
025	Αλεξίου – Κουβαριώτη Μάρθα στη μνήμη Ευθυμίου – Όλγας και Παναγιώτη – Παναγιούς Αλεξίου.	25	066	Φακή Μαίρη του Γεωργίου	20
026	Αξιώτη Αικατερίνη του Κυριάκου	20	067	Παπαγεωργίου Δημήτριος του Παναγιώτη	20
027	Τούμπας Κωνσταντίνος του Ιωάννη	20	068	Πολυχρονιάδου – Δανιήλ Αικατερίνη	20
028	Χαμηλός Ανδρέας του Θεοδώρου	40	069	Μουστάκα Παρασκευή του Δημητρίου	20
029	Δανιήλ Νίκος και Μαρία του Ιωάννη	50	070	Κολλύρη Θάλεια του Ιωάννη	10
030	Δανιήλ Παναγιώτα του Νικολάου	20	071	Κολλύρης Ευθύμιος του Νικολάου	100
031	Δανιήλ Ανδριανή του Νικολάου	20	072	Μπουγά Μαρία	20
032	Τσίγας Δημήτριος του Κωνσταντίνου στη μνήμη των γονέων του Κώστα και Ευφροσύνης	30	073	Γεωργίου Παρασκευή του Κων/νου για την επιτυχία των εγγονών της Εύης, Γιώργου, Κων/νου και Νικόλα.	100
033	Τσίγας Κωνσταντίνος του Δημητρίου στη μνήμη των παπούδων του Κώστα και Ευφροσύνης	20	074	Κατσιανιώτης Γεώργιος του Κωνσταντίνου	30
034	Τσίγας Χρήστος του Δημητρίου στη μνήμη των παπούδων του Κώστα και Ευφροσύνης	20	075	Κατσιανιώτης Νικόλαος του Κωνσταντίνου	20
035	Κολλύρη Αθανασία του Παναγιώτη	20	076	Γρηγορόπουλος Βασίλης	20
036	Ταρασίδη – Αυγερινού Γεωργία του Νικολάου	20	077	Νισυραίος Γεώργιος του Χρήστου	40
037	Βλάχος Φώτης του Κωνσταντίνου	20	078	Κυριαζής Αθανάσιος του Κωνσταντίνου	20
038	Μώρη – Τσαμπάου Γαριφαλιά του Αθανασίου	50	079	ΑΚΥΡΗ	
039	Παναγιώτης και Κωνσταντίνος Πριόβολος στη μνήμη του αδελφού τους Ευθυμίου Πριόβολου	70	080	Κόλλια Πίτσα	20
			081	Βλάχου Μαρία του Παναγιώτη	50
			082	Βλάχου Γεωργία του Παναγιώτη	50
			083	Μουζάκη Ευφημία του Δημητρίου	20
			084	Αντωνίου Νικόλαος και Κατερίνα	40
			085	Κόλλιας Γεώργιος του Δημητρίου	30
			086	Κωτσάκης Αθανάσιος του Κωνσταντίνου	20
			087	Μούκας Κυριάκος του Γεωργίου στη μνήμη των γονέων του Δήμου και Γεωργίας Κόλλια.	20

088	Δανιήλ Ιωάννης του Βασιλείου στη μνήμη του πατέρα του.	25
089	Δανιήλ Παναγιώτα του Βασιλείου στη μνήμη του πατέρα της.	25
090	Δρόλιας Ιωάννης του Γεωργίου	20
091	Δρόλιας Γεώργιος και Μαρία	20
092	Βλάχου – Στογιάννη Ελένη στη μνήμη του πατέρα της	10
093	Μαλεβίτσης Αθανάσιος του Νικολάου	20
094	Χριστοπούλου Σταυρούλα	20
095	Βλάχου – Νταλίπη Αθηνά του Παναγιώτη	35
096	Βλάχος Ιωάννης του Παναγιώτη	20
097	Βλάχος Βαγγέλης του Παναγιώτη	20
098	Αντωνίου Μπάμπης και Μαρία	50
099	Αντωνίου Νικόλαος του Κωνσταντίνου	30
100	Μώρης Μάκης του Παναγιώτη	40
101	Τσαλκάρης Δημήτριος του Χρήστου	100
102	Τσίγας Ευάγγελος του Ευθυμίου στη μνήμη της μητέρας του Παρασκευής	40
103	Τσίγα Αλέκα του Ευθυμίου στη μνήμη της μητέρας της Παρασκευής	60
104	Λευκαδίτης Παναγιώτης του Γεωργίου στη μνήμη της μητέρας του Ελένης (Μερακλίας).	100
105	Λίτσος Γεώργιος του Κωνσταντίνου	20
106	Βλάχου Αικατερίνη του Κωνσταντίνου	20
107	Μαντζιού Δημήτρα στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου	20
108	Μαντζιού Βασιλική στη μνήμη του συζύγου της Αθανασίου	20
109	Μαντζιού Μαρία στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου	30
110	Πλατανιάς Γεώργιος	20
111	Ρούπα – Πλατανιά Μαρία	20
112	Δερμάνη – Αλεξανδρή Ελένη	40
113	Τσιριμώνας Κωνσταντίνος - Ευαγγελία	25
114	Καραντάσιος Νικόλαος - Εφη	25
115	Σαριτζόγλου Φάνης	15
116	Σαριτζόγλου – Μώρη Ανθούλα	15
117	Σαριτζόγλου Κωνσταντίνος	15
118	Τσιρώνης Βασίλειος του Δημητρίου	10
119	Τσιρώνη Στέλλα του Βασιλείου	10
120	Μαρκάτου Σοφία του Σταύρου	10
121	Κυριαζή Δημήτρα του Αριστείδη	20
122	Καραγιάννης Νικόλαος	20
123	Καραγιάννη Ελένη του Νικολάου	20
124	Καραγιάννη Πηνελόπη του Νικολάου	20
125	Λευκαδίτης Χρίστος του Κωνσταντίνου	50
126	Λευκαδίτης Κωνσταντίνος του Χρήστου	25
127	Λευκαδίτου Δέσποινα του Χρήστου	25
128	Αλεξίου Εφη του Παναγιώτη	40
129	Κόλιας Ταξιάρχης του Γεωργίου	40
130	Κόλια – Δερμιτζάκη Αθηνά του Γεωργίου	50
131	Κυριαζής Κωνσταντίνος του Βασιλείου	22
132	Σφετσιώρης Τάκης του Κωνσταντίνου	30
133	Λίτσου – Λιάμπου Βασιλική του Κωνσταντίνου	20
134	Λιάμπος Κωνσταντίνος του Αθανασίου	20
135	Μώρη Αικατερίνη του Παναγιώτη	20
136	Σεφερλή Νότα του Νικολάου	20

137	Ραπτοπούλου – Τσιαμπά Μαρία	20
138	Θειακού Βασιλική	20
139	Θειακός Αντώνιος	20
140	Βλάχου – Μαρκάτου Δημήτρα του Κωνσταντίνου	20
141	Τομαράς Παναγιώτης του Γεωργίου	10
142	Κυριαζή Αικατερίνη του Γεωργίου	10
143	Τομαρά Γαρυφαλλιά του Γεωργίου	10
144	Τομαρά Κωνσταντίνα του Παναγιώτη	10
145	Τομαρά Γιούλη του Παναγιώτη	10
146	Τσιρώνη Ανθούλα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου – Ευθυμίας και της θυγατέρας της Ιωάννας.	15
147	Δρακωνάκη Ιωάννα στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου και των γονέων της Δήμου και Γεωργίας Κόλλια.	15
148	Ψωμακέλη Παναγιώτα του Χρήστου	10
149	Ψωμακέλης Κωνσταντίνος του Χρήστου	10
150	Θεοχάρης Γεώργιος του Δημητρίου	10
151	Τσόχλας Κωνσταντίνος του Δημητρίου	20
152	Τσιρώνη Κρυσταλλία του Ευαγγέλου	20
153	Ραπτόπουλος Γεώργιος του Θεμιστοκλή	20
154	Ραπτόπουλος Δήμος του Θεμιστοκλή	20
155	Ραπτοπούλου – Τσουνάκα Κατίνα	20
156	Τριανταφύλλου Ευθύμιος	20
157	Χασιακού Γεωργία στη μνήμη ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	100
158	Χριστοδούλου Γεώργιος στη μνήμη του υιού του Ιωακείμ - Παναγιώτη	60
159	Δανιήλ Αριστείδης του Δημητρίου	10
160	Δανιήλ Ευθυμία του Δημητρίου	10
161	Δανιήλ Βασιλική του Δημητρίου	10
162	Μώρη Γιώτα στη μνήμη του πατέρα της Νικολάου και της γιαγιάς της Πηνελόπης	20
163	Κόλλιας Ιάσωνας στη μνήμη του παππού του Δημήτρη Κόλλια (Καραμήτρου)	20
164	Κόλλια Εφη στη μνήμη του πατέρα της Δημητρίου και των παππούδων της Νικολάου και Ευσταθίας.	50
165	Νταλάκας Φάνης	40
166	Βλάχος Γιώργος του Παναγιώτη	40
167	Αλεξίου Πάννης στη μνήμη των γονέων του Δήμου και Φιλίτσας	50
168	Κουτσουβέλης Αντώνης του Πέτρου	30
169	Μώρης Γιώργος του Κωνσταντίνου	20
170	Κολλύρης Σταύρος του Ιωάννη	20
171	Χριστοδούλου Μαρία του Παναγιώτη	10
172	Χριστοδούλου Γιώτα του Παναγιώτη	10
173	Ενισλίδου Μαρία	20
174	Τσιαμπάς Αθανάσιος του Δημητρίου	20
175	Ματθαίου Μαρία του Κωνσταντίνου	20
176	Ματθαίου Κωνσταντίνος και Γιώτα	30
177	Κουφού Χρυσούλα του Γεωργίου στη μνήμη των θανόντων συγγενών της	20
178	Τσόχλα Ασημίνα του Δημητρίου	30
179	Γκρατσία Κωνσταντίνα του Σπύρου και της Παναγιώτας Τσόχλα	20
180	Ασημίνα και Κωνσταντίνος Τσόχλας του Δημητρίου στη μνήμη της Ελένης Λευκαδίτη (Μερακλίας)	20
181	Μωρίκης Χάρης του Επαμεινώνδα	20

182	Βασιλική Τσόχλα στη μνήμη του συζύγου της Δημήτρη Τσόχλα	20	196	Δελλαπόρτα Έλλη στη μνήμη του συζύγου της Γερασίμου Δελλαπόρτα, των γονέων της Γεωργίου και Αικατερίνης Βλάχου - Αντωνίου και της αδελφής της Δήμητρας Στεφανάκη	30
183	Βλάχος Κωνσταντίνος του Παναγιώτη (Καρπενήσι)	50	197	Ευγενίδη Φωτούλα στη μνήμη του συζύγου της Πλάτωνα Ευγενίδη, των γονέων της Γεωργίου και Αικατερίνης Βλάχου - Αντωνίου και της αδελφής της Δήμητρας Στεφανάκη	30
184	Σαριτζόγλου Στέλλα του Θεοφάνη	20	198	Αντωνίου Αθανάσιος του Φώτη	20
185	Παπαγεωργίου - Βασιλειάδη Ελένη	20	199	Έσοδα από Λαογραφική Έκθεση	70
186	Χριστοδούλου Μαρία του Παναγιώτη στη μνήμη του Βασίλη Βασιλείου	20	200	Καϊλή Ευαγγελία	10
187	Καλόγηρος Αργύρης	40	201	Μώρης Γεώργιος και Μώρη Αφροδίτη στη μνήμη πατέρα και συζύγου Νικολάου και γιαγιάς Πηνελόπης	50
188	Χαραλάμπους Ευθύμιος του Γεωργίου	20	202	Κουφός Κων/νος	20
189	Κόλλιας Γεώργιος του Ιωάννη (Σακαφλώρης)	20	203	Κουφού Δήμητρα	20
190	Λευκαδίτης Ιωάννης του Θεοφάνη	20	204	Χαμηλός Δημήτριος του Ιωάννη	40
191	Λευκαδίτης Θεοφάνης του Ιωάννη	15			
192	Λευκαδίτη - Ξαφάκη Μαρία	15			
193	Καρυωτάκης Μιχάλης	30			
194	Έσοδα από Λαογραφική Έκθεση	715			
195	Οικογένεια Μπουρτζάλα Μαρίας στη μνήμη του Σπύρου Μπουρτζάλα	100			

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε το ΛΟΓ/ΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.85.0200334142** & **IBAN GR2002604080000850200334142** στο όνομα, ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

**Ο Πρόεδρος και τα μέλη
του Συμβουλίου
της Τοπικής Κοινότητας
σας εύχονται
Καλό Πάσχα
με υγεία και ευτυχία!**

Πρόγραμμα Ιερών Ακολουθιών Μεγάλης Εβδομάδας

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ	19:00	ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ	-	-
3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΤΡΙΤΗ	19:00	ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ	17:30 18:30	ΙΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΠΕΜΠΤΗ	08:00 19:00	ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ (ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ)
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	09:00 17:00	ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ
7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ	24:00	ΑΝΑΣΤΑΣΗ
9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ	08:00	ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΣΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Απόσπασμα από το βιβλίο «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ», του **Νίκου Ι. Δανιήλ**

Τη δεκαετία του 1950, στην οδό Φαλήρου 20, στη Γαργαρέττα, λειτουργούσε το ΣΤ΄ Νυχτερινό Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών, όπου αναγκαστικά πήγαινα κι εγώ ο μικρός μεροκαματιάρης. Κάποια νύχτα στην Εβδόμη Τάξη, είχαμε τον κ. «Ηθικολόγο», με άλλα λόγια τον καθηγητή μας των Νέων και των Λατινικών.

Ο συμμαθητής μας ο Κουμαριώτης, μεγάλο μούτρο κατά το κοινώς λεγόμενο, που δεν ήξερε καθόλου μάθημα, μηχανεύτηκε ένα σχέδιο... Είπε ο χριστιανός να βγει λάθρα στο μπαλκόνι που επικοινωνούσε με την αίθουσα, για να πάρει λίγο καθαρό αέρα, προκειμένου να αποφύγει την τσιμπίδα του καθηγητή. Και πράγματι, βγήκε στο μπαλκόνι, που βρισκόταν στο δεύτερο πάτωμα και «έβλεπε» στην οδό Φαλήρου. Άναψε κι ένα τσιγαράκι σέρτικο, έτσι για να πάνε κάτω τα φαρμάκια. Θεωρούσε δε τον εαυτό του, έξυπνο και εξασφαλισμένο. Καμάρωνε επίσης, που κορόιδευε κατ' αυτόν τον τρόπο τον καθηγητή του. Αλλά, για κακή του τύχη, εκείνη τη στιγμή, περνούσε από κάτω ο κ. Γαλανόπουλος, ο «Στραβοσουγιάς», ο Γυμναστής με την παπαγαλίσια μύτη, που εκτελούσε και χρέη... χωροφύλακα και επέστρεφε από έρευνα σε γειτονικό καφενείο όπου συχνά -πυκνά άραζαν οι σκασιάρχεις. Με το γκαβό του μάτι, τον αντελήφθη μέσα στο σύθαμπο και μπήκε τρέχοντας στο σχολείο. Ο Κουμαριώτης που οσμίστηκε κι αυτός τον κίνδυνο, δεν είχε πολλές επιλογές. Έπρεπε να δράσει άμεσα. Πέταξε τη γόπα στο δρόμο και με μύριες προφυλάξεις, σκυφτός, τρύπωσε ξανά στην τάξη, από τη μισάνοιχτη μπαλκονόπορτα. Δεν άργησε να ακουστεί ένας έντονος χτύπος στην πόρτα και πάραυτα στο άνοιγμά της φάνηκε το αντιπαθέστατο, σε μας, πρόσωπο του Γυμναστή.

-Με συγχωρείτε που σας διακόπτω κ. συνάδελφε - είπε στον κ. «Ηθικολόγο» - αλλά, για πέστε μου...

-Τι τρέχει...; απόρησε ο άλλος.

Ο Γυμναστής, με γρήγορη ματιά, επιθεωρούσε κιόλας την τάξη. Κάτι δεν του πήγαινε καλά...

-Ο Κουμαριώτης είναι εδώ...; ρώτησε. Δεν τον βλέπω...

-Όχι, δεν ήρθε απόψε.

-Έτσι λέτε εσείς; Μα, για ψάξτε και στο μπαλκόνι, να δούμε! Είπε με στόμφο. Έχω λόγους να το λέω...

-Ρίξε μια ματιά απέξω, Θεοδωρόζογλου! Είπε ο καθηγητής μας σε έναν που καθόταν στα τελευταία θρανία.

Ο μαθητής, αν και ήξερε τι είχε γίνει προηγουμένως, έκανε την κορόιδα. Κοίταξε έξω κι αμέσως είπε:

-Ουδείς, μηδείς!

Ο «Στραβοσουγιάς» ξεφύσησε με ορμή.

-Δε μπορεί! Εμένανε τα μάτια μου δεν κάνουνε πουλάκια! Κοίταξες καλά, παιδί μου, είσαι σίγουρος;

-Ε, τώρα τι να σας πω..., σοβαρά μιλάμε νομίζω... Δεν... αεριζόμαστε...

Αυτό το έσχατο και απρεπές ρήμα που ξεστόμισε, εξυπακούεται πως το είπε ίσα που να γίνεται αντιληπτό από μερίδα ημετέρων και μόνο. Των πισινών...

Ο Γυμναστής, χαϊδεύοντας το πηγούνι του, επανήλθε δριμύτερος:

-Ψάξτε τώρα και κάτω από τα θρανία! Δε μπορεί να έγινε 'Φαντομάς'..., να πήδηξε από το δεύτερο όροφο! Αλλιώς θα πρέπει να τρέχω σε κανένα μурλογιατρό να με κοιτάξει!

Δε χρειάστηκε όμως να ψάξει κανείς. Γιατί προτού καν κινηθεί κάποιος, προς γενική κατάπληξη, αλλά και ομαδικό ξέσπασμα τρανταχτών γέλιων, ξεφύτρωσε ο Κουμαριώτης κάτω από ένα θρανίο. Έσκυψε το κεφάλι του με εγκαρτέρηση και περίμενε ν' ακούσει τα χαμπέρια...

Όμως ο κ. «Ηθικολόγος» φαίνεται πως εκείνη τη βραδιά ήταν στις καλές του και τον ρώτησε γελώντας και ο ίδιος:

-Βρε Κουμαριώτη, κάτω απ' το θρανίο πήγες και κρύφτηκες, καημένε, για να μη σε σηκώσω για μάθημα; Έλα Παναγία μου!

Αυτά τα είπε σταυροκοπούμενος. Και συνέχισε με ένα καρφί:

-Αμ' τι να περιμένει κανείς από σένα, βρε άνθρωπε, αφού είσαι κι εσύ της Σχολής Παπαδημητρίου!

Διευκρινίζω πως η Σχολή αυτή ήταν ιδιωτική και λειτουργούσε κάπου στην Καλλιθέα. Στις Τάξεις της δεχόταν κάθε καρυδιάς καρύδι, ιδίως δε όλα τα απόβλητα «καρύδια» των άλλων σχολείων. Όσο δε για τις παρεχόμενες από αυτήν υπηρεσίες προς τους μαθητές της..., «θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου!» Έτσι εθρυλείτο.

Με την περίπτωση αυτή του συμμαθητή μας, τα γέλια συνεχίζονταν για ώρα. Μόνον ο Γυμναστής, χολωμένος σφόδρα για την ήπια αντιμετώπιση του μαθητή από τον καθ' ύλην αρμόδιο, αναχώρησε για το γραφείο των καθηγητών, μουντουρίζοντας...

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Χρήστος Νταλίπης και η Αθηνά Ντάρα απέκτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους.

• Στις 12 Δεκεμβρίου 2017 ο Φώτης Χαμηλός του Ιωάννη και η Τατιάνα Κυριακού απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι αγόρι.

Ευχόμαστε στα νεογέννητα ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 16 Δεκέμβρη ο Παναγιώτης Ζούγγρος και η Κάτια Βλασσόπουλου βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους και του έδωσαν το όνομα Οδυσσέας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

**Παπαδοπούλου – Τσώνου
Παναγιούλα (Γιούλα)
(1930 – 2017)**

Στις 17 Δεκεμβρίου 2017 έφυγε από τη ζωή η Γιούλα Τσώνου – Παπαδοπούλου και ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο του Χαλανδρίου.

**Τομαράς Παναγιώτης
του Γεωργίου
(1949- 2018)**

Τις πρώτες ημέρες του Ιανουαρίου έφυγε από τη ζωή ο Τομαράς Παναγιώτης. Με καταγωγή από το χωριό μας και μόνιμος κάτοικος Λαμίας. Ήταν παντρεμένος και είχε αποκτήσει 3 παιδιά.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει!

**Βασιλείου Βασίλειος
του Γεωργίου**

(20/1/1929 - 20/1/2018)

Παραθέτω δυο μνημόσυνα λόγια για αυτόν τον γεμάτο δύναμη άντρα και πατέρα μας, ως ελάχιστη τιμή στη μνήμη του και κατευόδιο.

Χάνοντας από γύρω μας έναν – έναν τους τελευταίους αυτούς εναπομείναντες ανθρώπους μιας άλλης εποχής, όπως και τον κυρ Βασίλη, χάνουμε ταυτόχρονα και ένα μεγάλο κομμάτι της ζωντανής μας ιστορίας και της παράδοσης. Η ουσία που μένει, είναι ο σπόρος και ο σπόρος είμαστε εμείς και οι επόμενοι. Μαζί μας φέρουμε την πληροφορία του βιώματος και των συναισθημάτων, της γνώσης και της ιστορίας του γεννήτορα μας και της εποχής του. Έτσι η ιστορία διατηρείται ζωντανή και συνεχίζει. Ξεκίνησε την ζωή του στην χαμένη μέσα στα βουνά Δρέμισσα, ήταν το πέμπτο παιδί του Γιώργου Βασιλείου και της Αθηνάς Σιοτρόπου και είχε πέντε αδερφές και έναν αδερφό. Παρ' όλο το κακόγούστο σε βάρος του παιχνίδι που η ζωή του επιφύλασσε στην ηλικία των ενάμιση χρόνων στερώντας του την αρτιμέλεια από το αριστερό του πόδι λόγω πολιομυελίτιδας, κατάφερε σθεναρά να ανδρωθεί, στέκοντας (για πάντα) στο ένα του πόδι, μέσα στα χρόνια του πολέμου, της κατοχής και της πείνας. Μεγαλώσανε όμορφα όμως αυτοί οι άνθρωποι, με τις ισορροπίες τους (παρ' ότι στο ένα πόδι). Ο Βασίλης ο κ'σός όπως πολλοί αποκαλούσαν τον πατέρα, ο Βασ'λάκ'ς, ποτέ δεν το παζάρεψε ούτε και στον ίδιο του τον εαυτό, ότι το ατροφικό του πόδι θα μπορούσε να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα στην δραστηριότητά του και στην ανάπτυξή του σαν άνθρωπος. Πάταγε πάντα λεβέντικα στην γης από μικρός και στα νιάτα του χόρευε και το "λεβέντικα είσαι μάτια μου" κι άλλα πολλά τσάμικα, ενώ τραγούδαγε πλήθος δημοτικών λέγοντας και το κλαρίνο. Όχημα της ζωής του αποτέλεσε η έμφυτη προς τα γράμματα φιλομάθεια και η τόλμη, αλλά και η αγάπη στην οικογένεια. Πήγε γύρω στο '52 κι ο Βασ'λάκ'ς στο γυμνάσιο της Λαμίας με το πηλίκιο και την κουκουβάγια, αποχαιρετώντας σιγά σιγά την πρώτη του ζωή, την μεγάλη του αγάπη... Ήτανε καλός και τον βάλανε σε μεγαλύτερη τάξη. Πέρασε και μια ελονοσία... Το '58 κατεβαίνει στην Αθήνα να σπουδάσει και γράφεται στην Φιλοσοφική σχολή Αθηνών. Παράλληλα με την σπουδή του και πολύ σύντομα, αναπτύσσει βιβλιοπωλική δραστηριότητα

με τους φοιτητές του Πανεπιστημίου με βιβλία φιλολογικού περιεχομένου, ενώ επεκτείνεται συν τω χρόνω σε όλα τα μεγάλα Πανεπιστήμια της χώρας ως μικροπωλητής του συγκεκριμένου είδους. Σπουδάζει και πουλάει βιβλία για να ζήσει. Το '60 ανοίγει ή μάλλον στεγάζει το βιβλιοπωλείο του «Το Φιλολογικόν» στην Μασσαλίας 1 απέναντι της Φιλοσοφικής σχολής και το '62 πραγματοποιώντας την πρώτη του έκδοση χρίζεται εκδότης, ακολουθώντας για πολλά χρόνια πλούσια εκδοτική δραστηριότητα φιλολογικών τίτλων. Το βιβλιοπωλείο αυτό το δούλεψε ο κυρ Βασίλης μέχρι το 2003 και γράφοντας κι αυτό την ιστορία του, κατέβασε ρολά από τον γράφοντα το 2010. Μέσα σ' όλ' αυτά τον απασχολεί πολύ έντονα η σκέψη μιας ομορφούλας Καλοσκοπίτισσας, της Δήμητρας του Τούμπα. Βρίσκει λοιπόν τρόπο και κανονίζεται, την ζητάει και την παίρνει, όπως γινόταν τότε. Έτσι, βλογάνε μαζί πια τη δεύτερη ζωή τους, την δική τους ζωή, δίνοντας υπόσχεση. Και αρχίζουν και χτίζουν πλάτη με πλάτη και πολλαπλασιάζονται, πρόσωπο με πρόσωπο. Η ένωση αυτή είναι λοιπόν που κάρτισε και ουχί βέβαια επί ματαίω αφού ο καρπός είμαστε εμείς, τα παιδιά τους. Η Αθηνά, ο Γιώργος, η Κωσταντία και τα παιδιά μας, ο Γρηγόρης, ο Νηρέας, η Αντριάννα, ο Λεάνδρος, ο Δημήτρης και η Χρυσάνθη.

Στάθηκε σε γενικές γραμμές καλοσυνάτος, σεμνός, ήρεμος και ταπεινός άνθρωπος στη ζωή του, που ενίοτε μεταμορφώνονταν και σε δράκο εάν η συνθήκη του απαιτούσε. Ηθικός, τίμιος, αλληλέγγυος, και μέγας μνήμων, «κρατούσε» πάντα στο ένα χέρι την ζυγαριά του ακριβούς δικαίου, με την οποία ζύγιζε τα πάντα. Ανεπίσημα στάθηκε ο Ληξιαρχος της σύγχρονης ιστορίας των χωριών μας της Δρέμισσας της γενέτειράς του αλλά και της Κουκουβίστας. Με κίνητρο την αγάπη του για την ιστορία, την λαογραφία και την παράδοση, αναζητούσε πάντα μακρινά τις ρίζες των γενεών όλων των χωριανών, σε συνέχεια του οράματος της αποτύπωσης των πάντων, που έφεραν και μας δώρισαν οι αείμνηστοι Γούβαλης και Χασιακός. Οι ίδιες όμως αυτές οι καταγραφές του δυστυχώς δεν έχουν εκείνη τη μορφή που να μας

Για την επικοινωνία των μελών μας με τον ιερέα του χωριού μας και τους επιτρόπους της εκκλησίας μας:
ιερέας Περδικάρης Γεώργιος 6942840561 και 6970642889,
Χαμηλός Δημήτρης 6906054709 και Όλγα Αλεξίου 6937782595.

επιτρέπει την έκδοση μιας σύγχρονης επετηρίδας με τα γενεαλογικά δέντρα των Κουκουβιστιανών. Ποτέ του δεν πείραξε συνάνθρωπό του, αλλά τον σεβάστηκε και όπως πάντα ανιδιοτελής και ακριβοδίκαιος μέχρι σπυρί στη ζωή του, έτσι ακριβοδίκαιος στάθηκε και με τον θάνατό του, διαλέγοντας για ημέρα αναχώρησης από τον μάταιο τούτο κόσμο την γενέθλια - πρώτη του ημέρα των 90. Πλήρης πια, ησυχασμένος και πλούσιος, κίνησε να πάει για τα πέρα τα λιβάδια να βρει την Δήμητρα, την αγαπημένη του, που την έχασε το '07 και της κρατά την βέρα από τότε, να της την πάλει...

Σε βλέπουμε πατέρα...σε βλέπουμε παππού μας, εκεί που πας... Χαιρετίσματα στη μάνα...τη γιαγιά μας.. Θα είμαστε υπερήφανοι πάντα για σας.

Θεός αναπαύσει την ψυχούλα σου γέρο μου.

Το δάκρυ μου βάλαμο στα κοκαλάκια σου...
Γ.Β.Β.

Κουνούπης Γεώργιος (1933 - 2018)

Στις 17/2/2018 έφυγε από τη ζωή ο Γιώργος Κουνούπης και ενταφιάστηκε στην Αθήνα στο νεκροταφείο του Αγίου Ιεροθέου. Καταγόμενος από την Αποστολιά (Κάτω Κάνιανη), παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας Ξανθή Τσίγα και απέκτησε δύο παιδιά και δύο εγγόνια. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει!

Τούμπας Ευάγγελος του Ιωάννη (1943 - 2018)

Στις 7 Φεβρουαρίου έφυγε από κοντά μας ο Βαγγέλης Τούμπας γιος του Πάννη Τούμπα (Θέου) και της Ελένης Τούμπα. Ο Βαγγέλης γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1943 και όταν τελείωσε το Δημοτικό σχολείο έφυγε για την Θεσσαλονίκη όπου εργαζόταν ο πατέρας του. Σπούδασε ηλεκτρολόγος στην τεχνική σχολή «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ» και τελειώνοντας προσελήφθη στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Το ήθος, οι γνώσεις του και η εργατικότητα του τον έκαναν αναντικατάστατο στο χώρο εργασίας του. Παντρεύτηκε την Ευαγγελία Καραπιπέρη από τη Χαλάρστρα Θεσσαλονίκης και απέκτη-

σε δύο παιδιά το Πάννη και το Στέλιο και δύο εγγόνια τον Βαγγέλη και τον Δανιήλ. Δεν ερχόταν τακτικά στο χωριό για λόγους υγείας, όμως το μυαλό του ήταν συνεχώς εκεί, στον τόπο που γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Πάντα ρωτούσε και μάθαινε τα νέα του χωριού και των συγχωριανών του.

Καλό ταξίδι αγαπημένε μας Βαγγέλη και να είναι ελαφρύ το χώμα της Μακεδονικής γης που σε σκεπάζει.

Η σύζυγος, τα παιδιά, τα εγγόνια και οι αδελφές σου!

Κυρίτσης Δημήτριος του Νικολάου (1924 - 2018)

Ο Δημήτριος Κυρίτσης υπήρξε μια από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες της Καλοσκοπής. Γεννήθηκε στις 03/02/1924 και έζησε τα πρώτα του χρόνια στον μεσοπόλεμο καθώς και στις πιο δραματικές περιόδους της σύγχρονης Ελληνικής ιστορίας, που έπληξαν σημαντικά το μαρτυρικό χωριό μας, τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και τον Εμφύλιο. Υπήρξε ο πρώτος αυτοκινητιστής του χωριού που με το λεωφορείο του εξυπηρετούσε τις περισσότερες μετακινήσεις των συγχωριανών. Αναζητώντας καλύτερη τύχη την δεκαετία του '50 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, ωστόσο αγαπούσε πολύ τη Καλοσκοπή και όλη του τη ζωή προσέφερε με κάθε τρόπο. Βρισκόμενος παραπάνω από 6 μήνες το χρόνο στο χωριό, ήταν για πολλά έτη ενεργό μέλος του Συνδέσμου. Παντρεύτηκε την Γιούλα και απέκτησαν δυο κόρες, τη Μάγδα και τη Μαρία. Την ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή σημάδεψε η απώλεια της Μάγδας, στα 28 της χρόνια, όπως επίσης και η τραγική στιγμή του άδικου θανάτου της γυναίκας του σε αυτοκινητιστικό ατύχημα. Ο Δημήτριος Κυρίτσης ήταν μια προσωπικότητα συνυφασμένη με την ευγένεια, την εργατικότητα και την αξιοπρέπεια, του οποίου η απώλεια θα γίνει αισθητή εκτός από την οικογένεια του και στους συγχωριανούς του. Έφυγε το απόγευμα της 21ης Φεβρουαρίου 2018, στα 94 του χρόνια, πλήρης ημερών και πήγε να βρει τις αγαπημένες του, κόρη και σύζυγο. Καλό ταξίδι αγαπημένε πατέρα και παππού. Αιωνία η μνήμη!

Παπαταξιάρχης Ευθύμιος (1943 - 2017)

Στις 20 Δεκεμβρίου 2017 έφυγε από τη ζωή ο Μάκης Παπαταξιάρχης γιος του συγχωριανού μας Γιάννη Παπαταξιάρχη και της Ευσταθίας Κάτσικα από το Μαυρολιθάρι. Ο Μάκης ήταν ένα από τα 16 εγγόνια του παπά Θύμιου Παπαταξιάρχη (Παπακοσίδα), ιερέα του χωριού μας. Σταδιοδρόμησε ως τραπεζικός υπάλληλος της Citibank, παντρεύτηκε την Αντρίαννα Μπίτη από το Αίγιο και απέκτησαν τρία τέκνα. Καλό σου ταξίδι Μάκη
Η οικογένειά σου και οι συγγενείς σου!

Αναγνωστοπούλου - Κυρίτση Αναστασία (Τασία) (1927 - 2018)

Στις 7 Μαρτίου 2018 έφυγε από τη ζωή η Τασία Αναγνωστοπούλου - Κυρίτση αδελφή του πριν από λίγες ημέρες αποβιώσαντα Δημήτρη Κυρίτση και ενταφιάστηκε στη Κόρινθο όπου ήταν και η μόνιμη κατοικία της.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβανουμε στην εφημερίδα μας όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, πένθη, επιτυχίες, δωρεές κ.ά), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Σήμερα αποτελούν είδηση, μελλοντικά όμως όλα τα συμβάντα που καταχωρούνται στην «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θα αποτελέσουν την ιστορία του χωριού μας, χρήσιμη στις επερχόμενες γενιές.

παλιά φωτογραφία

Φωτο: από το αρχείο της Γεωργίας Τσολάνα – Δανιήλ.

Πάσχα στο χωριό στα τέλη της δεκαετίας του '60 στη γειτονιά Μαντέικα – Στρογγυλό.

Από αριστερά όρθιοι: Κουφού Κωσταντία (Λεωνιδάκενα), Μώρη Φωτεινή με τον μικρό Μάκη αγκαλιά, Μώρης Παναγιώτης (πίσω), Τσολάνας Τριαντάφυλλος, Μώρη Κατερίνα (μικρή), Τσολάνα Κατίνα με τον μικρό Βαγγέλη, άγνωστος, Βάρσου Μαρία, Χαμηλού Παρασκευή, Τομαράς Γεώργιος, Βάρσος Παναγιώτης, Βάρσου Αικατερίνη, Μαντάς Τάκης, (2 άγνωστες), Αλεξίου Θύμιος (Κελεπούρης).

Από αριστερά καθιστοί: Χαμηλού Ευθυμία με τη Γεωργία Τσολάνα, Χαμηλός Γιώργος και οι μικροί Κώστας Μαντάς, Βάρσος Γιάννης, Μαντάς Κώστας, (άγνωστη).

Το Δ.Σ. εύχεται
στα μέλη και του φίλους
του Συνδέσμου
Χρόνια Πολλά,
Καλή Ανάσταση
& Καλό Πάσχα!